

V letech 1814, 1815 a 1818 podnikl Karel Kramerius (1797–1874), syn známého nakladatele a novináře Václava Matěje Kramera (1753–1808), spolu se svými přáteli Karlem Michelem či Janem Šťasným tři velké prázdninové cesty po Čechách. Cílem těchto cest byly převážně zříceniny hradů, němí svědci minulosti, kterou Karel Kramerius tolik toužil poznat. Tato práce čtenáři přináší především edici tří cestovních deníků, které si Karel Kramerius na těchto cestách psal. Kromě podrobných popisů zřícenin hradů, často provázené vlastnoruční kresbou, deníky obsahují též popisy ostatních historických objektů (zámků, klášterů, přírodních památek), krajin, průběhu cesty a příhod, které cestovatelům putování od vesnice k vesnici zpestřovaly. Při poznávání vlasti se setkávali s obrozenci, příbuznými, přáteli, i prostým lidem.

Karel Kramerius vyrůstal ve vlasteneckém ovzduší, vytvořeném již probíhajícím národním obrozením, a v době počínajícího českého romantismu. Oba tyto myšlenkové proudy se promítly v jeho denících. Avšak zatímco vlastenecké cítění se rozvinulo v plné šíři, romantické vnímání zřícenin a přírody zde sledujeme zatím jen v náznacích. Edice Krameriových deníků si klade za cíl rozšířit doposud nevelkou pramennou základnu pro poznání počátků českého romantismu a především počátků romantického zájmu o hrady a jejich zříceniny.

Edici deníků, která tvoří jádro celé práce, doprovází kapitoly, věnující se cestování po hradech a zříceninách v první polovině 19. století, životu Karla Kramera a základnímu obsahovému rozboru deníků.